

Vervlogen kermisbouvenirs

De kermis van weleer kwam er jaarlijks als een soort beloning na het drukke toeristische seizoen. Er was toen heel veel te beleven op attracties die men nu niet meer aantreft.

Met de opening van de Oostendse Oktoberfoor komen enkele herinneringen aan het vroegere kermisgebeuren naar boven. De meeste kramen van weleer zijn verdwenen om plaats te maken voor moderne attracties.

Dierenleed

Denken we hierbij maar aan de triestige menselijke monsters die men in een kooi ten aanschouwe gaf. Of aan bepaalde dieren die men meer mishandelde dan liefhad. Zo was er o.a. de tent met de dansende kippen. Als er voldoende kijklustigen kregen de kippen een muzikje te horen, waarop de diertjes begonnen te wippen en te springen. Wat men evenwel niet wist, was dat onder de vloer enkele elektrische leidingen lagen, waardoor de kippen kleine, doch heel onaangename schokken kregen.

Ook had elke kermis zijn *Madame Blanche*, een kaartlegster waarop meestal vrou-

Een groep van zeven liet zich op de foer fotograferen als de familie Klepkens.

wen beroep deden om hun toekomst te laten voorspellen.

Gillen en tieren

Het gebeurde al eens dat enkele vrienden laat in de avond nog een *sortietje* naar de foer planden, nadat ze al enkele glazen *ophadden*. Het draaide meestal uit op een vrolijke uitgaanspartij die begon op de grote draaimolen, waar de genuttigde pintjes voor enkele extra toertjes zorgden.

De vrouwen gilden en tieren als ze in grote snelheid met de *rups* rondraaiden.

Tijdens hun kermisbezoek maakten de vrienden steevast halt aan enkele tombolotenten. Een van hen won al eens een grote pluchen beer, die dan door het heen- en weergooien meer op de kasseien belandde dan in de armen van de geliefde. Ook de olieballen mochten nooit ontbreken. Aan de bloemsuiker op de kledij was te zien wie de tent met deze

lekkernij al had aangedaan. Maar daar trok men zich niets van aan; het was tenslotte maar een keer per jaar *grote foer*.

Op de foto als...

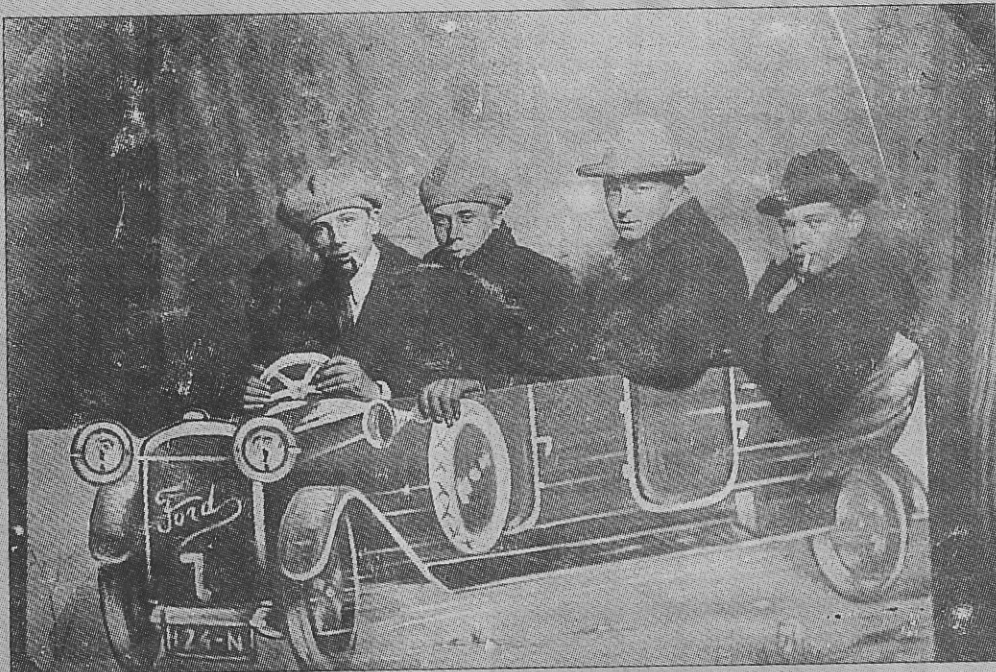
In het schietkot waar men vettige kaarsjes kon kapot-schieten, werd gewedijverd om de beste resultaten te behalen. Daarvoor haalden de vrienden hun beste schutterscapaciteiten boven.

Ook het *fotokot* kende altijd veel succes, want de kermis verlaten zonder groepsfoto was uitgesloten. Mogelijkheden waren er in overvloed: men kon in groep elk een figuur uitbeelden, deel uitmaken van een toneelopvoering, een sport- of andere wereldse gebeurtenis of acteren in een film.

Jonge gasten, die zonder meisje of echtgenote op pad waren, gingen dan weer graag de stoere toer op en lieten zich fotograferen achter een auto-decor als de gezellen van Al Capone.

Plezier was er altijd verzekerd, zelfs vandaag nog als men dergelijke foto opdiept in een oude schoenendoos. Dergelijke prachtexemplaren zijn soms ook te vinden op de rommelmarkt.

Al bij al blijft de foer een jaarlijkse belevings voor jong en oud die op zoek zijn naar een ontspannende avond.

Dit viertal hield van stoerheid en liet zich dan ook op de gevoelige plaats zetten als volgelingen van Al Capone.